

Joan Thelorius

Entrevista

Quan vas decidir començar en el món de la il·lustració infantil?

Quan l'editorial el Cep i la Nansa em va encarregar el meu primer llibre al 2009. Després he continuat fent il·lustració infantil i per altres públics. Més que decidir jo, ho fan els projectes que m'encarreguen.

Quan fa que t'hi dediques?

Vaig acabar Massana al 2003, però porto dibuixant des de la bàsica.

És molt complicat fer-se un lloc en l'àmbit de la il·lustració infantil actualment?

És molt complicat en qualsevol àmbit veient com està tot. Hi ha molts factors, des de l'esforç a la sort. La tenacitat amb el treball i la capacitat de millora en el que un fa.

I arribar a publicar contes?

Pot ser fàcil i difícil. Són preguntes que no sé la resposta. Tinc amics il·lustradors, amb material molt bo, però que no troben el seu lloc en el mercat editorial.

De quin projecte et sents més orgullós?

De gairebé tots els darrers treballs, a tots els hi trobo coses a millorar, però de cap me n'avergonyeixo.

Quins són els passos que segueixes per arribar a fer una il·lustració definitiva?

Documentació i esboços, després depèn de la tècnica. Normalment treballa més manual que digital, però sempre acabo a l'ordinador fent els darrers retocs.

Amb quines tècniques prefereixes treballar?

Ara estic molt content amb el blockprint, que és una tècnica de gravat més agraïda que el linòleum per il·lustrar. Però m'agrada provar i fer ús de diferents tècniques. El llapis i retolador sempre els duc a sobre i són la base del que dibuixo.

Com definiries el teu estil?

Tinc un punt retro, de fixar-me en els clàssics, però no sé ben be quin estil tinc. Més figuratiu que conceptual.

Quins són els propers projectes previstos –si es poden explicar, clar!-?

Tinc un llibre infantil pendent amb el que tinc feina aquest setembre però al cap em rutllen projectes propis i tinc un parell d'idees amb text i dibuix meus amb el que estic prenent els primers apunts.

Bateria de preguntes ràpides

El teu il·lustrador/a preferit/da és?

Me n'agraden molts!! En dic dos: m'agrada molt en Saul Steinberg, i d'aquí al Garraf tenim una bèstia parda, en Sebastià Serra.

Si poguessis il·lustrar un conte clàssic o popular quin triaries?

Simbad el mariner o algun clàssic d'aventures.

Si poguessis convertir-te en un personatge de conte quin series?

Capità Nemo.

Parla'ns de la teva experiència com a usuari de biblioteca pública.

Són imprescindibles, i quan escoltes que retallen per totes bandes, fa mal quan toquen sanitat i educació.

Ara m'he aficionat a anar a la de Can Fabra, al districte de Sant Andreu, on tenen un catàleg de il·lustració i còmic força bo.

I per acabar...

Il·lustrar la meva versió particular del Bibliol ha estat...

Un encàrrec divertit. L'he fet amb l'ajuda d'un altre il·lustrador, l'Arnau Viñas, amb el que faig col·laboracions. Ell li ha donat un toc d'ombregat i de volum al Bibliol.

Com acabaries la frase: il·lustrar un conte és...

interpretar gràficament un text.

Currículum del Joan

Vaig néixer a Vilanova l'any 1977, i de ben petit ja embrutava papers.

De manera autodidacta, el dibuix i la música són les dues assignatures que em fan pujar la mitja del graduat escolar.

A l'institut embruto molts finals de llibretes en comptes de prendre apunts.

Amb una visió de futur adolescent una mica perduda, aconseguixo entrar a fer il·lustració a la Massana.

Abans d'entrar, la majoria de dibuixos els havia fet amb boli Bic, i allà em fan agafar els pinzells, brunyir planxes de gravat i utilitzar el photoshop.

Havia acabat els estudis però no em creia il·lustrador, i al 2009, la gent del Cep i la Nansa confien amb mi per il·lustrar un Ginjoler escrit per la Montse Balada, *Quin embolic còsmic*.

A l'abril del 2010 participo en l'exposició "Trenta anys portant el Drac" al Centre d'art contemporani LA SALA.

D'allà encadeno una feina per *La Vanguardia* d'il·lustrar el tema de portada pel suplement "Què fem?". Quan portava algo més d'un any, fan retallades a finals del 2011, i es carreguen a gairebé tots els col·laboradors.

També al 2011 quedo finalista amb un cartell per les festes de Sant Medir. Al 2012 el Cep i la Nansa em tornen a trucar, aquesta vegada per il·lustrar una novela juvenil *El David visita el Liceu*.

A l'octubre del 2012 la gent del Museu Picasso organitza la Zona edició del "Big Draw" i imparteixo un taller d'animació amb zoòtrop.

A finals del 2012 em tornen a trucar de "la Vanguardia" per fer la portada del "Què fem?" de cap d'any.

A principis del 2013 m'encarreguen actualitzar el "Víctor" del Museu del Ferrocarril de Vilanova.

Al juny del 2013 participo amb dos il·lustracions a l'exposició "Conte va! va de contes i el racó de la Judit" al Centre d'art contemporani LA SALA.

Faig també aquest 2013 la imatge de dos grups de música, la Zebrass Marching Band i Línia Maginot.

Durant aquests darrers anys també he col·laborat amb diferents projectes col·lectius: "Watermelon" del Chema Peral, "Mercadillo de la Pelusa" Retina y Retinette, "No todo el monte es oregano" de Tintas Alternativas, una tira còmica pels Estats Units, "Infinite Corpse" de Trubble Club, ...

Encara tinc moltes ganes d'anar aprenent i millorant, i segueixo omplint deliberadament llibretes d'esboços.

Actualment tinc un llibre pendent i mil idees al cap que m'hi fotré fort per tirar-les endavant.

Alguns treballs del Joan

